

עתה ניגש בע"ה לעובדה מעשית המסודרת לפני "זעדים". המספרת והדריך לעבודת "זעדים" היא זו: אנשים הרוצים בעובדה ושוררים ביניהם יחסים טובים, אך שיוכלו במשך הזמן ליהפוך לחברים טובים ממש, מרכיבים ועד, וモטב שלא יהיו רביים מדי; יהיה מספרם בערך מי-4 עד 15. הם יפגשו פעמי שבכועו, ורצו שיקבכו להם לימוד משותף. רצוי שייעסקו במאמרים מספרי בעלי המוסר האחרוניים נ"ע הדברים על אותו עניין שקבעו בו עבודותם. הדרך המקובל היא, שבכל שבוע ישמש אחד מחברי הוועד כמנונה לפני תורנות. הממונה שואל בכל יום כל חבר אם היא עשה מה שקבעו לעשותות ואיך הוא הצליח זה. אחרי מלאות השבוע הוא מוסר לראש הוועד כיצד קיימו זה; לילו הם מברים בעבודתם, ולפי זה יחליט ראש הוועד אם להמשיך בדבר שקבעו. כגון אם צדק לא גשלו במעשה ההוא, או כדי לחוק הדבר עד שהיתה לרם קני' בתחום זה. אם והיו מראה שהחברים מתקשים יותר מדי לעשות מה שקבעו או שהדבר מכיר عليهم יותר מדי — יחליפו אותה עבודה בדבר יותר קל. וכך כל בעובדה זו הआישום אופן לא תכайд על החברים. אם חברים הצליטו היבט וגם כבר התרגלו במעשה ההוא, יתקדמו ל"זעדים" הבא כדי שמתואר באערכה זו. יכולת להפגש שבוע אחד ללימוד משותף וכמוכן גם לדבר על מהלך העבודה. יריבוע השני גם ראש הוועד כדי לדון על ההמשך ולהונחוק.

רצוי לקבוע עניין אחד לעובדה ממש חזי עניה בערך, אך לא פחות משלשה תריסים.

אם אי אפשר שמנונה יתחשר כל יום עם החברים, כגון שאינם נפגשים בישיבה, בבייח"ג או שאין להם טלפון, אין טעם במינויים. או צריכים כל החברים למסור דין וחשבון על הפעולות בעת הוועד עם ראש הוועד. הדוח יהיה מדויק כפי האפשרות.